

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 21 (649)

Mierzeszyn, 1 maja 2025 r.

ISSN 2082-0089 Rok 16

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

**INGRES JEGO EKSCELENCJI
KS. ARCYBISKUPA ZBIGNIEWA ZIELIŃSKIEGO
METROPOLITY POZNAŃSKIEGO
DO BAZYLIKI ARCHIKATEDRALNEJ
ŚWIĘTYCH APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA W POZNANIU
1 maja 2025 roku**

FRANCISCUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Venerabili Fratri **Zbigniewo Zielińskiemu**, hactenus Ecclesiae Cuiusdam - Colubreganae Pastori, constituto Archiepiscopo Metropolitae Posnaniensi, salutem et benedictionem Posnaniensi communitati, quae sua magni ponderis hiistoria atque decore itemque illustrium pastorum navitate necnon sanctorum beatorumque exemplo Poloniae populum collustrat cuique, post Venerabilis Fratris Stanisłai Gądecki remissionem in rebus agendis Moderatorem atque christianam infidei ductorem oportet Nos praeficiamus. Nostram igitur sollicitudinem libenter ei dicamus, ut peculiariter hoc Anno Sancto haec communitas Dei gratia locupletetur magis magisque una sit in Christo ei-ueque caritatis omnibus studiosae praebet testimonium. Quorum rerum adiuncta inspicientes, tibi, Venerabilis Frater, facultates humanas ac spirituales dotes tuas diligenter pertractantes, hanc dilectam Sedem decernimus com- mittere, eodem tempore spon habentes te, qui de transeuntibus virtutibus religiosae peritus es et ipsas episcopali in navitate huiusmodi expleta diligenter docuisti, hoc haud parvi ponderis opus tuum operose tum fructuose perficere posse. Dicastrum igitur pro Episcopis suscepto consilio, potestate Nostra apostolica agentes te, vinculo pastoriae Sedis so- luto, Archiepiscopum Metropolitam **Posnaniensem** constituimus, omnibus debitis tatis tam iuribus quam con- sultis, Archiepiscopum Metropolitam **Posnaniensem** constituimus, omnibus debitis tatis tam iuribus quam con- sultis impositis obligationibus, secundum Codicis Iuris Canonici normas et leges. His de Literis Nostris, quae- sumus, christianis fides clerumque tibi commissae communitatis facias certiores, ita ut tibi obedientiae in fide nec- sumus, christianis fides clerumque tibi commissae communitatis facias certiores, ita ut tibi obedientiae in fide nec- non signa piae dilectionis significare possint. Denique, dum pro te tuoque navitate oramus, ut Deus pastoralibus negotiis tuis benedicat, Venerabilis Frater, erige hortamur ut, intercedentibus Beata Maria Virgine, s. Sta- nisłao, episcopo et martyre, s. Ursula Ledóchowska et bl. Bogumił, episcopo, uno quoque die, ab christifideles Do- mino conformandos et in Dei populo theologales virtutes augendas, operi praedicationis apte congruerque te ipsum trabas. Datum Romae, Laterani, die vicesimo mensis Martii, in festo S. Ioseph, Sponsi Beatae Ma- riae Virginis, Anno Sancto hemillesimo vicesimo quinto, Pontificatus Nostri tertio decimo.

Franciscus

Paulus Lucio Branda, S. S. S. S.

FRANCISZEK, BISKUP, SŁUGA SŁUG BOŻYCH,

do Czcigodnego Brata **Zbigniewa Zielińskiego**, dotychczas Pasterza Kościoła Koszalińsko – Kołobrzeskiego, którego ustanawiam Arcybiskupem Metropolita Poznańskim, dla zbawienia i duchowego dobra Kościoła Poznańskiego, który swoją znaną historią, a także bogaty zarówno gorliwością swoich przesławnych pasterzy, jak i przykładem Świętych i Błogosławionych, oświeca ze wszech stron naród polski, po ustąpieniu Czcigodnego Brata Stanisława Gądeckiego, Kościół Poznański godzi się obdarzyć nowym przewodnikiem w działaniu i w chrześcijańskiej wierze. Opierając się więc na naszej trosce chętnie powierzamy Tobie pasterskie zmagania, aby szczególnie w tym Roku Świętym wspólnota Kościoła Poznańskiego wzbogacała się w łaskę Bożą i coraz bardziej i bardziej zjednoczona w Chrystusie usilnie dawała wszystkim świadectwo miłości. Rozważywszy ponadto, Czcigodny Bracie, zdolności ludzkie i duchowe, w które jesteś wyposażony, a które baczenie rozpoznaliśmy, tę uświadomioną stolicę biskupią z pełnym zaufaniem Tobie powierzamy, mając jednocześnie nadzieję, że dzięki posiadanym cnotom duchowym, w których jesteś doświadczony, gdyż zadania biskupie w gorliwości aż do tej chwili pilnie wypełniałeś, wcale niełatwe ważne zadania skutecznie i owocnie wedle możliwości podejmiesz i doprowadzisz do końca. Wysłuchawszy zatem rady Dykasterii do spraw Biskupów, mocą Naszej władzy apostolskiej, po rozwiązaniu węzłów wiążących Cię z poprzednią Stolicą Biskupią, ustanawiamy Cię Arcybiskupem Metropolita **Poznańskim** z wszystkimi zobowiązaniami nałożonym tak przez prawo, jak przez należne obowiązujące ustawodawstwo w myśl norm i przepisów Kodeksu Prawa Kanonicznego. Prosimy, abyś z treścią niniejszego naszego pisma zapoznał powierzonych Tobie wiernych i duchowieństwo, tak aby posłuszeństwo w wierze i oznaki pobożnego przywiązania mogli Tobie okazać. Wreszcie, Czcigodny Bracie, modlimy się za Ciebie i Twoją gorliwą posługę, aby Bóg błogosławił Twoim pasterskim poczynaniom i usilnie prosimy, aby wstawiali się za Tobą Najświętsza Maryja Panna, a także św. Stanisław Biskup i Męczennik, św. Urszula Ledóchowska i bl. Bogumił Biskup. Sporządzono w Rzymie, na Lateranie, dnia dziewiętnastego miesiąca marca, w święto Św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny, Roku Świętego 2025, w trzynastym roku Naszego Pontyfikatu.

Franciszek

**Ks. Prałat Ireneusz Dosz Kanclerz Kurii Metropolitalnej Poznańskiej
ukazuje Bullę nominacyjną Papieża Franciszka**

Homilia Jego Ekscelencji Ks. Arcybiskupa Zbigniewa Zielińskiego
Metropolity Poznańskiego wygłoszona podczas uroczystego ingresu
do Bazyliki Archikatedralnej w Poznaniu, 1 maja 2025 roku.

ABY BYLI JEDNO

Księżu Arcybiskupie Nuncjuszu, Ekscelencje Księża Arcybiskupi i Biskupi, Drodzy Prezbiterzy pleno tytuło i Przygotowujący się do Święceń, Osoby Życia Konsekwentnego, Katecheci, Przedstawiciele Grup Duszpasterskich, Ruchów i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego;

Przedstawiciele innych Religii oraz Bratnich Kościołów i Wyznań,

Szanowni Parlamentarzyści, Przedstawiciele Administracji Państwowej i Samorządowej;

Przedstawiciele Środowisk Społecznych Regionu, Świata Nauki, Kultury, Służb Mundurowych, Czcigodne Poczty Sztandarowe i Środowiska, które reprezentujecie;

Kochana Rodzino, Drodzy Przyjaciele, Drodzy Goście;

Kochani Siostry i Bracia w Chrystusie Diecezjanie zgromadzeni w poznańskim Kościele, także łączący się z nami poprzez przekaz medialny (TVP, TV Trwam, Radio Emaus, Radio Maryja oraz media społecznościowe archikatedry poznańskiej).

Staję dziś pośród Was, by z woli Papieża Franciszka

podjąć posługę w archidiecezji poznańskiej. Dokonuje się to uroczystie poprzez tę celebrację Mszy świętej i wpisany w nią ingres do tej szacownej bazyliki archikatedralnej – matki kościołów naszej archidiecezji i zarazem najstarszej katedry w Polsce (968) siedziby pierwszego misyjnego biskupa Polski Jordana oraz miejsca pochówku pierwszych władców Polski, Mieszka I i Bolesława Chrobrego.

Dzisiejsza modlitwa obejmuje także dziękczynieniem posługę dotychczasowego ordynariusza Arcybiskupa Stanisława – to z jego rąk otrzymałem dziś pastorał symbol pasterskiej służby, ten sam, który przekazywali sobie kolejni pasterze tej archidiecezji poczynając od arcybiskupa Walentego Dymka (w 1946 roku). Obaj z Arcybiskupem Stanisławem szczerze jesteśmy wdzięczni za Waszą obecność i modlitwę. Tą wdzięcznością nie tylko obejmujemy licznie przybyłych braci w biskupstwie, kapłanów, osoby konsekrowane i świeckich, ale także wspólnie z Wami prosimy Boga o wierność misji Kościoła dla nas wszystkich, którzy go stanowimy. Tą modlitwą wpisujemy się także w dziękczynienie całego Kościoła za apostolską posługę Papieża Franciszka. Teraz, gdy powrócił do Domu Ojca, prosimy dla niego o dar nieba, a dla całego Kościoła w czasie sede vacante prosimy o papieża, który będzie się Bogu podobał przez święte życie, a nas poprowadzi drogą zbawienia.

1. Służyć i jednoczyć

Ut unum sint – Aby byli jedno. Nawiązując do tego polecenia Chrystusa zawartego w moim biskupim zawołaniu, pragnę wyruszyć na kolejny etap wyznaczonej mi drogi jeszcze pełniej służąc Bogu i Kościołowi. Tym bardziej, że przyszło nam żyć w czasach, w których mimo złych doświadczeń z przeszłości, dialektyka w postaci różnorodnej walki, daje o sobie znać ze zdwojoną mocą. Obok jawnych aktów agresji, toczy się też i taka walka, która zostaje ubrana w dobrze brzmiące hasła: pluralizmu, autonomii, postępu, a w rzeczywistości w wielu przestrzeniach bardziej pielęgnuje zarządzanie konfliktami, aniżeli ich eliminowanie. Odwołując się do tego wskazania Chrystusa Pana „aby byli jedno” rozwiniętego przez św. Jana Pawła II na Gdańskiej Zaspie w słowach „jedni drugich brzemiona noście, nie jedni przeciw drugim, ale jedni z drugimi” (12 czerwca 1987), chciałbym na tym kolejnym etapie mojej posługi, wyrazić pragnienie włączenia się w budowanie takiego oblicza tej ziemi. Dlatego rozpoczynając posługę w Kościele poznańskim wdzięczny jestem każdemu za jednoczący dar tej Eucharystii.

Siostry i Bracia w Chrystusie! Pamiętamy słowa Jana Pawła II, który rozpoczynając swoją posługę wołał: nie lękajcie się! Otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi! (22 października 1978). Dziś apel ten nie stracił na aktualności. Wielu bowiem trapi obawa, że jeśli pozwolimy Chrystusowi wejść do naszego wnętrza, jeśli całkowicie otworzymy się na Niego, to On może nam zabrać coś z naszego życia, z naszej prywatności. Tymczasem kto wpuszcza Chrystusa nie traci nic, absolutnie nic z tego, co czyni życie wolnym, pięknym i bezcennym, bo w tej przyjaźni otwierają się na oścież drzwi życia. „Chrystus niczego nie zabiera, a daje

wszystko" (Benedykt XVI, 24 kwietnia 2005). Na tym etapie życia naszej archidiecezji chcemy z wielką mocą i przekonaniem przyjąć bez obaw Chrystusa!

Rozpoczęcie posługi w diecezji przez nowo mianowanego biskupa dokonuje się poprzez uroczystą liturgiczną inaugurację w kościele katedralnym. Kościół katedralny, w którego progi wstępuje ma przypominać biskupowi, że jest powołany do tego, aby służyć braciom i być znakiem jedności w wierze Kościoła partykularnego, wypełniając zadanie głoszenia słowa Bożego (nauczanie), celebrowania liturgii (uświęcanie) oraz prowadzenia ludu Bożego do zbawienia (pasterzowanie). Jak czytamy w „*Dekrecie o pasterskich zadaniach biskupów*” Chrystus powołuje i posyła Apostołów oraz ich następców, by nauczali wszystkie narody, uświęcali ludzi w prawdzie oraz obejmowali ich troską pasterską. Kościół nawiązuje tu do słów samego Chrystusa:

*Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody...
Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem.
A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni,
aż do skończenia świata.* (Mt 28, 16-20)

Gromadząc się na tej Eucharystii, jeszcze bardziej zgłębiamy wymowę tego powołania w odniesieniu do biskupa i wspólnoty wiernych. Jeżeli więc biskup jest powołany do tego, aby służyć braciom i być znakiem jedności w wierze Kościoła partykularnego, to wszyscy jesteśmy powołani do czerpania z tego daru. Jeżeli biskup jest powołany do głoszenia słowa Bożego, celebrowania uświęcającej liturgii oraz prowadzenia ludu Bożego do zbawienia, to wszyscy jesteśmy zaproszeni do czerpania z tej posługi i wzajemnego uświęcania się w imię zbawienia wiecznego.

2. Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga?

Idąc dalej w naszej refleksji, podejmujemy próbę odczytania Bożych planów i uświadamiamy też sobie, że to wydarzenie, w którym uczestniczymy i okoliczności, które nam towarzyszą: czas wielkanocnej radości oraz pogrzeb Papieża Franciszka, jeszcze bardziej otwierają nas na łaskę zbawienia, które dokonało się przez krzyż i chwalebne zmartwychwstanie Chrystusa. Naszej modlitwie towarzyszą teksty przypisane formularzowi Mszy za Kościół diecezjalny (ataką właśnie sprawujemy). Dzięki nim przeżywana uroczystość nabiera szczególnego znaczenia przynaglać nas do spojrzenia na życie poprzez pryzmat Bożej Miłości, a także poprzez pryzmat powołania do świętości, które wypełnia się we wspólnocie Kościoła mistycznego Ciała Chrystusa będącego sakramentem zbawienia [1 Kor 3, 9b-11. 16-17].

Oto św. Paweł zapoznaje nas z sytuacją jednej z założonych przez siebie (w czasie swej drugiej podróży misyjnej) gmin. Chodzi o Korynt. To do niej skierował później co najmniej dwa listy, wchodzące w skład Nowego Testamentu. Jest przekonany, że on sam położył solidny fundament dla ich wiary. Natomiast teraz po nim ktoś inny wznosi dalej budynek tej wspólnoty.

Z tej lektury wypływa zachęta i pytanie: czy sami jako budownicy, czerpiemy z tego, co ktoś przed nami pozostawił jako solidny fundament oraz czy odkrywamy wartość wspólnoty w budowaniu życia osobistej wiary, czy pociąga nas i fascynuje możliwość uczestniczenia we wspólnocie Kościoła? Wspólnota budowana na silnych fundamentach jest to antidotum na drastycznie rosnące poczucie samotności, zepchnięcie na margines czy jakiegokolwiek wykluczenie.

Tymczasem we wspomnianym liście widać, że Apostoł jest zaniepokojony tym, co się dzieje we wspólnocie podczas jego nieobecności; tym, jak ona jest dalej budowana przez jego następców, tym bardziej, że nie są przez niego wyznaczeni. Dlatego prosi Koryntian, by byli uważni na to, jak budują, na czym opierają dalsze budowanie życia we wspólnocie. Paweł zostawił Koryntianom solidny fundament, którym jest osoba Jezusa Chrystusa, a teraz budzi jego niepokój to, że ktoś inny może pominąć ten fundament, co doprowadzi do budowania innej budowli, ale nie świątyni Ducha Świętego.

Stąd kolejna zachęta, by fundamentem budowli naszego życia był Jezus i Jego Ewangelia. Byśmy wybierali do pomocy w budowaniu życia duchowego tych, którzy sami opierają się na Ewangelii. Obawiając się nadmiernej ingerencji Boga i możliwości ograniczenia ich wolności warto przypomnieć mądrość św. Augustyna, który powiada: „*Jeżeli Bóg jest na pierwszym miejscu, wtedy wszystko jest na sobie właściwym miejscu*”.

Na koniec św. Paweł stawia także nam retoryczne pytanie: czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Podkreśla jak ważne jest to dzieło i przestrzega przed jego niszczeniem. Historia uczy, że nigdy nie brakowało tych, którzy są zainteresowani niszczeniem świątyni – wspólnoty, wręcz nie jest to niczym zaskakującym. I tu mamy mocne ostrzeżenie Apostoła, taki walczy już nie tylko z ludźmi tworzącymi tę wspólnotę, lecz podejmuje walkę z Gospodarzem świątyni, i takiego sam Bóg zniszczy, broniąc swojej wspólnoty. (1 Kor 3, 17). To niszczenie może być skierowane przeciwko wspólnocie, albo też może być niszczeniem tej świątyni, którą jest drugi człowiek. Niszczenie może być podejmowane przez tych, którzy są poza świątynią, ale też mogą się tego dopuszczać ludzie ze wspólnoty. Ta refleksja inspiruje nas do końcowego pytania: czy towarzyszy nam głębokie przekonanie, że jesteśmy świątynią, w której Bóg pragnie zamieszkiwać? Jaki mamy wkład w budowanie świątyni Boga, którą jest wspólnota Kościoła?

Z kolei fragment odczytanej Ewangelii według św. Mateusza zawierający opis rozesłania uczniów jest kluczem do zrozumienia nie tylko dzisiejszej uroczystości, ale i całej misji Kościoła. Zmartwychwstały Chrystus otrzymał od swego Ojca pełnię władzy, mocą której posyła apostołów do świata, aby złączyć ze sobą wszystkie narody. Misja Jezusa i Jego uczniów w okresie publicznej działalności Chrystusa, z kilkoma wyjątkami (Mt 8,5nn.28nn; 15,22nn; Łk 17,12nn), ograniczała się

zasadniczo do Izraelitów (Mt 10,5-6; 15,24). Teraz, w sposób wyjątkowo uroczysty Zmartwychwstały nakreślił przed apostołami uniwersalistyczną perspektywę ich misji: mają przekroczyć granice Izraela, aby wszystkim ludom i kulturom zanieść światło Ewangelii. W ich działalności istotne są dwa zasadnicze akty: chrzest i nauczanie. Człowiek staje się uczniem Jezusa przez chrzest, ale pozostaje nim, gdy zachowuje Jego nauczanie, gdy żyje zgodnie z przyjętą wiarą. W tym miejscu warto przywołać, obok chrztu, sakrament bierzmowania, w którego obrzęd wpisana jest deklaracja: „*Pragniemy, aby Duch Święty, którego otrzymamy uzdolnił nas do męznego wyznawania wiary i do postępowania według jej zasad*”.

Na tym etapie powstawania Kościoła Jezus wzmacnia apostołów i zapewnia o swojej stałej obecności przy nich. On sam będzie udzielał im swojej mocy i własnym autorytetem będzie potwierdzał ich słowa (Łk 10,16). Obietnica ta dotyczy także ich następców, bo głoszenie Ewangelii ma rozbrzmiewać do skończenia świata. Ta realna obecność ma być dla apostołów i ich następców nie tylko umocnieniem, ale i zapewnieniem, że nauka przez nich przekazywana jest autentycznym słowem Chrystusa.

3. Posłanie do archidiecezji poznańskiej

Spinając kłamrą czasy apostołskie ze współczesnością nie sposób nie sięgnąć jeszcze do początków historii naszej archidiecezji, bo jest ona niezwykle bogata i inspirująca, sięga 968 roku i jest ściśle związana z Jordanem pierwszym biskupem w Polsce, którego misja okazała się kluczowa dla chrystianizacji naszej Ojczyzny i jej historycznego dziedzictwa. Niemym świadkiem tych wydarzeń jest ta „*wyspa katedralna*” – Ostrów Tumski i ta katedra PRIMA SEDES EPISCOPORUM POLONIAE jak głosi napis nad jej głównym portalem, nie tylko siedziba pierwszego misyjnego biskupa Polski Jordana, ale także miejsce pochówku pierwszych władców Polski, Mieszka I i Bolesława Chrobrego. W tym momencie historii archidiecezji, pamiętając o pierwszym biskupie Poznania i Polski, składamy Bogu Ojcu wdzięczność za dar wiary, która od Jezusa i Apostołów dotarła do nas poprzez wielu świętych misjonarzy i rozwijana była przez kolejne pokolenia. Szczególnie umocniona przez męczenników ostatnich dziesięcioleci, wśród których są Męczennicy II wojny światowej: błogosławiony ksiądz Marian Konopiński, ksiądz Józef Kut, ksiądz Włodzimierz Laskowski, ksiądz Narcyz Putz; „*Poznańska Piątka*” – błogosławieni męczennicy 1942 roku, którzy stanowią wzorce młodzieńczej duchowości kształtowanej w duchu Ewangelii, wychowankowie oratorium salezjańskiego w Poznaniu; błogosławiona Natalia Tułasiewicz nauczycielka języka polskiego w szkole św. Kazimierza w Poznaniu, która wyjechała do Niemiec, by nieść pomoc duchową polskim kobietom i dziewczętom wywiezionym na przymusowe roboty. Uwięziona w obozie w Ravensbrück, apostołowała wśród więźniarek, niosąc im otuchę. Swoje życie ofiarowała Bogu i bliźnim. Są też liczni kandydaci na ołtarze, wśród nich ksiądz Stanisław Streich zastrzelony przez komunistycznego zamachowca w 1938 roku podczas odprawiania Mszy św. dla dzieci.

W duchu tego dziedzictwa, staję pośród Was z wolą wypełnienia powierzonego mi zadania i z nadzieją na zyciową współpracę. Rozpoczynając tę posługę kieruję swoje zaproszenie do wszystkich stanowiących tę wspólnotę metropolitalnego Kościoła poznańskiego: do prezbiterium tj. biskupów i kapłanów, diakonów i przygotowujących się do święceń, do osób życia konsekrowanego, nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej, katechetów, katechistów i moderatorów grup życia apostołskiego, do osób zaangażowanych w życie społeczne, naukowe i kulturalne tego miasta i regionu. Kieruję swoje zaproszenie także do tych, którzy są wobec Kościoła zdystansowani albo mogli być przez jego ludzi zgorszeni, a nawet doświadczyć bólu i cierpienia.

Archidiecezja poznańska jest bogata wiarą pokoleń ludzi mieszkających na tej ziemi i do niej przybywających, bogata historią, z którą tu przybywali, i którą tu pisali. Miarą tego bogactwa są ludzie: duchowni, osoby konsekrowane i świeccy, znajdujące się tu wspólnoty parafialne i realizowane przez nie dzieła sakramentalne i duszpasterskie, liczne sanktuaria, grupy i stowarzyszenia życia apostołskiego, duszpasterstwa specjalistyczne i ośrodki formacyjne i edukacyjne, dzieła katechizacji – w tym pierwsza w Polsce szkoła katechistów, dzieła ewangelizacji i miłosierdzia z prężnie działającą Caritas i licznymi miejscami pomocy potrzebującym – jak chociażby Jadłódajnia Świętej Elżbiety. Do tego zaangażowanie w duszpasterstwo dzieci i młodzieży, by wspomnieć poznański program rodzinnej formacji przygotowujący do pierwszej Komunii świętej czy liczne duszpasterstwa akademickie. Jest też niezwykle dzieło edukacyjne zapoczątkowane przez ks. prałata Czesława Piotrowskiego (1891-1963) po odzyskaniu niepodległości, dziś dalej funkcjonujące jako szkoły katolickie: Publiczne Gimnazjum Katolickie im. św. Stanisława Kostki oraz Publiczne Liceum Ogólnokształcące Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców im. bł. Natalii Tułasiewicz. Niepowtarzalną marką w przekazie treści religijnych jest działająca od 1897 roku i założona przez arcybiskupa Floriana Stablewskiego najstarsza w Polsce Oficyna Wydawnicza – dziś Dom Medialny Święty Wojciech.

Chcę dziś z wdzięcznością przywołać nie tylko licznych poprzedników i dzieła przez nich prowadzone, między innymi legendarnego arcybiskupa Antoniego Baraniaka i kardynała Augusta Hlonda (salezjanów), ale także mojego bezpośredniego poprzednika Arcybiskupa Stanisława Gądeckiego, biskupów pomocniczych Grzegorza i Jana oraz seniora biskupa Zdzisława, dziękując za otwartość z jaką mnie przyjęli i proszę o pomoc w harmonijnym wchodzeniu w historię i obecną rzeczywistość tej archidiecezji.

Z woli Bożej Opatrzności wyrażonej decyzją Ojca Świętego Franciszka przychodzi mi rozpocząć posługę w archidiecezji poznańskiej. Kościół wszędzie ma taką samą misję, choć inni mieszkają ludzie, i inne niekiedy są okoliczności (przekonuję się o tym jeszcze bardziej teraz gdy przychodzi mi posługiwać w kolejnej diecezji). Św. Paweł przypominał nam dziś, że program jest zawsze ten sam – Jezus Chrystus, który jest

„drogą, prawdą i życiem”. Nawiązując do tego św. Jan Paweł II w homilii wygłoszonej na poznańskim placu Mickiewicza w 1997 roku powiedział: „Proszę was: zaufajcie Chrystusowi! Budujcie na Chrystusie! „Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam także na wieki” (Hbr 13, 8)” (3 czerwca 1997). Staję przed Wami – Kościołem poznańskim pełen dobrej woli, ale i pełen bojaźni wobec stojących przede mną zadań. Staję przed Wami świadom swoich braków i ograniczeń, ale też i pełen wiary, aby ten program Kościoła kontynuować.

Ukształtowała mnie koszalińsko-kołobrzaska i gdańska tradycja, w której tworzeniu nie ma rolę odegrał pochodzący z tej archidiecezji biskup Edmund Nowicki i biskup Lech Kaczmarek. Biskup Edward Nowicki przybył do Gdańska, w którym utworzył seminarium duchowne – jestem jego absolwentem. I tak koło pewnej historii się zatacza! To doświadczenie wnoszę i jak prosił Papież Franciszek chcę się nim dzielić będąc otwartym na bogactwo tego Kościoła, który poznaję, i którego też chcę się pilnie uczyć. Zostałem ukształtowany zarówno w rodzinnej archidiecezji gdańskiej jak i w diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej, w której dane mi było ostatnio posługiwać, w szacunku dla Wielkopolan, liczę, że teraz się w tym przekonaniu jeszcze bardziej utwierdzę!

Kościół gdański, koszalińsko-kołobrzescki i poznański sięgają swoimi korzeniami X-XI wieku. Jednak łączą w sobie szacowną historię i doświadczenie świeżego powiewu nowych czasów Kościoła, które są dla nas wyzwaniem, któremu powinniśmy sprostać!

Gdy trzy lata temu przychodziłem do diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej, wówczas ustępujący ordynariusz Biskup Edward Dajczak witając mnie powiedział: „Pokochałem tę diecezję, proszę i ty ją pokochaj!” Księżo Biskupie Edwardzie, Bracie – mimo krótkiej, ale niezwykle braterskiej współpracy to się stało i stało się to w największym stopniu dzięki Tobie. To doświadczenie także braterstwa biskupów, kapłanów, świeckich i wspólnoty Kościoła towarzyszy mi także w tej chwili.

Teraz staję tu w Poznaniu i proszę o przyjęcie mnie do swojego grona, a jak powiedziałem w Koszalinie, tak i tu w Poznaniu, rozpoczynając posługę w archidiecezji, powtarzam: „Pozostaję do Waszej dyspozycji”. Jak mówi się w moim rodzinnym mieście: Nec temere nec timide - bez zuchwałości, ale i bez lęku.

W takich chwilach jak ta dzisiejsza, Kościół wzywa szczególnego orędownictwa świętych. Świętym patronom naszej archidiecezji: Stanisławowi, Bogumiłowi i Urszuli Ledóchowskiej, patronom archikatedry i naszego miasta Piotrowi i Pawłowi oraz św. Józefowi, który jest patronem mojej nominacji (19 marca) i ingresu (1 maja) zawieramy nasz poznański Kościół i wszystkich, którzy go stanowią w nadziei, że zachowa nas od złego i poprowadzi drogą zbawienia. Amen.

Ks. Arcybiskup ZBIGNIEW ZIELIŃSKI
Metropolita Poznański

Poznań, 1 maja 2025 roku

SŁOWO NUNCJUSZA APOSTOLSKIEGO W POLSCE

Dziś na „*prima sedes episcoporum Poloniae*” (pierwszą stolicę biskupów Polski) przybył nowy metropolita arcybiskup Zbigniew Zieliński, powołany na następcę arcybiskupa Stanisława Gądeckiego.

Dziękujemy Księdzu Arcybiskupowi Seniorowi za jego posługę, nie tylko na rzecz archidiecezji, ale także dla Kościoła w Polsce i na świecie oraz dla Stolicy Apostolskiej. Prosimy, by Pan obdarzył go dobrym zdrowiem, siłami i pogodą ducha na przyszłość.

Księdzu Arcybiskupowi Zbigniewowi serdecznie życzymy owocnej posługi pasterskiej, zwracając się w jego intencji do Chrystusa Dobrego Pasterza w starożytnych słowach: „*stet et pascat in fortitudine tua, Dómine, in sublimitate nóminis tuí*” („*niech powstanie i pasie w Twojej mocy Panie, w majestacie Twojego imienia*”).

W chwilach takich jak ta, powinniśmy z większym zrozumieniem patrzeć na tajemnicę Kościoła Chrystusowego, wykraczając poza wiele drugorzędnych lub tylko zewnętrznych jego aspektów, które często przyciągają uwagę zwłaszcza tych, którzy będąc w Kościele, myślą „nie według Boga, ale według ludzi” (por. Mt 16, 23).

„*Prima sedes episcoporum Poloniae*”! Dziś możemy zrozumieć, czym naprawdę jest stolica biskupia. Jest to przede wszystkim jego urząd nauczania, uświęcania i rządzenia otrzymany od Chrystusa. Jest to urząd, który trwa przez wieki, podczas gdy piastujący go ludzie, jeden po drugim, następują po sobie.

W ten sposób pojawia się fundamentalne, choć często zapomniane rozróżnienie między „urzędem, który jest boski i cieszy się boskim prawem, a osobą ludzką, która musi ugiąć się pod tak wielkim ciężarem i często zawstydzają się tak wielką godnością” (G. Siri). Stolica trwa, a ci, którzy na niej zasiadają, zmieniają się.

Dlatego osoba, która przez pewien czas zajmuje takie stanowisko, nie może nim rozporządzać według własnego uznania, ale musi działać w posłuszeństwie Temu, który je ustanowił. Dlatego człowiek, który zasiada na takim miejscu, nie powinien myśleć, że jest wielki, ponieważ jest jego chwilowym posiadaczem, ale raczej musi czuć się mały w obliczu wielkości łaski i odpowiedzialności, jaką pociąga za sobą to stanowisko.

Ten, kto je piastuje, musi jedynie pokornie, nie oszczędzając siebie, starać się być zawsze podtrzymywanym przez łaskę, której Bóg nigdy nie pozbawia tych, których wzywa, aby byli godni tego miejsca.

Czyniąc tak, nowy arcybiskup pokaże wszystkim, że Kościół należy wyłącznie do Chrystusa, że prowadzi tylko do Niego, że służy tylko Jemu, jednocześnie służąc wszystkim душom. Istotnie, Chrystus nadal przypomina nam to, co powiedział Piotrowi – któremu, wraz z Pawłem, poświęcona jest ta katedra – „*To jest Mój Kościół*” (por. Mt 16,18)!

Mam nadzieję i modlę się, aby w jedności z nowym Pasterzem i pod jego przewodnictwem wszyscy kapłani, osoby konsekrowane i wierni świeccy Archidiecezji Poznańskiej zawsze żyli i działali tak, „*aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa*” (1P 4,11).

Chciałbym, abyśmy przy tej okazji nie zapomnieli, że Stolica rzymska jest nieobsadzona. Dlatego zachęcam was do modlitwy o wybór nowego Następcy Piotra.

Niech święty Józef, w którego uroczystość został mianowany arcybiskup Zbigniew i którego wspomnienie obchodzimy dzisiaj jako rzemieślnika, wraz ze swoją Oblubienicą, Najświętszą Maryją Panną, zawsze strzegą nowego Pasterza i powierzony mu lud!

Niech święty Józef, Patron Kościoła powszechnego, otacza go opieką w tej szczególnej godzinie i w tych trudnych czasach, tak jak z miłością strzegł Syna Bożego, który stał się człowiekiem, i Jego Dziewiczej Matki. Amen.

Ks. Arcybiskup ANTONIO GUIDO FILIPAZZI
Nuncjusz Apostolski w Polsce

Poznań, 1 maja 2025 roku

Ks. Arcybiskup Antonio Guido Filipazzi Nuncjusz Apostolski w Polsce kieruje do nowego Metropolity Poznańskiego okolicznościowe słowo.

(...) Archidiecezji Poznańskiej, pierwszej w Polsce, przewodniczyli wielcy duchowi przewodnicy, m.in.: Biskup Jordan, Kardynał Mieczysław Ledóchowski, Kardynał August Hlond i Arcybiskup Stanisław Gądecki, charakteryzujący się bogactwem wiary i ducha (...) Metropolita Poznański będzie mógł realizować swoje wizje i plany duszpasterskie wpisujące się w program Kościoła w Polsce i Kościoła powszechnego, zwłaszcza teraz, gdy łódź Kościoła przemierza wzburzone morze, z pomocą wielkich błogosławionych i poprzedników(...).

Ks. Arcybiskup TADEUSZ WOJDA SAC
Metropolita Gdański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Andrzej Duda

01 maja 2025

Jego Ekscelencja
Ksiądz Arcybiskup Zbigniew Zieliński
Metropolita Poznański

W dniu ingresu do Bazyliki Archikatedralnej Świętych Apostołów Piotra i Pawła składam Księdzu Arcybiskupowi serdeczne gratulacje. Życzę Bożego błogosławieństwa w sprawowaniu zaszczytnej i odpowiedzialnej posługi. Jestem przekonany, że przymioty duchowe, głęboka wiedza i bogate doświadczenie Ekscelencji są rękojmią, iż metropolia poznańska otoczona pasterską opieką Księdza Arcybiskupa rozpoczyna kolejny znakomity rozdział swej ponadtysiącletniej historii.

Poznań, tutejsza diecezja i kościół katedralny na Ostrowie Tumskim zawsze odgrywały wielką rolę w polskich dziejach. To najstarsze, majestatyczne symbole chrześcijaństwa w naszej Ojczyźnie. Diecezja poznańska stanowi *prima sedes episcoporum Poloniae* – jest historycznie pierwszą jednostką administracyjną Kościoła w państwie polskim, ustanowioną zaraz po chrzcie przyjętym przez księcia Mieszka I. Zgodnie z tradycją, właśnie w podziemiach tutejszej katedry został pochowany ten wybitny władca, podobnie jak jego syn Bolesław Chrobry, jako pierwszy koronowany na króla Polski przed dokładnie tysiącem lat.

Historia lokalnego Kościoła obfituje też w wiele innych chlubnych wątków. Tutaj działała słynna *Academia Lubransciana* założona w XVI wieku. To tu przy wielkim patriotycznym zaangażowaniu duchownych Wielkopolanie odnieśli dziejowy sukces w zmaganiach z pruskimi zaborcami dzięki pracy organicznej, a zwycięskie powstanie walczyło się do umocnienia odzyskanej przez nasz naród niepodległości. Również dzień ingresu Księdza Arcybiskupa – wspomnienie św. Józefa, patrona ludzi pracujących – ma znaczenie symboliczne. Pamiętamy wszak o proteście poznańskich robotników w czerwcu 1956 roku, krwawo stłumionym przez reżim komunistyczny, jednak stanowiącym wielki krok na drodze do wolnej Polski.

Te znaki wspólnego chrześcijańskiego i patriotycznego dziedzictwa towarzyszą Ekscelencji w uroczystej chwili objęcia władzy nad metropolią poznańską. Jestem pewien, że będzie Ksiądz Arcybiskup godnym kontynuatorem dumnej tradycji zapoczątkowanej przez pierwszego biskupa Jordana, a rozwijanej przez licznych wybitnych hierarchów aż po współczesność.

Wielkopoleanie wiążą wielkie nadzieje z dorobkiem i znakomitymi umiejętnościami Ekscelencji, tak duszpasterskimi, jak i naukowymi. Już pełniąc posługę wikariusza i proboszcza, następnie biskupa pomocniczego archidiecezji gdańskiej, a później ordynariusza diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, dał się Ksiądz Arcybiskup poznać jako człowiek ogromnie zaangażowany w życie Kościoła, otwarty na kontakt z ludźmi, gotowy do podejmowania wyzwań, energicznie wspierający rodziny, młodzież, a zwłaszcza bliźnich dotkniętych ubóstwem i innymi problemami. W obecnych wymagających czasach taki arcypasterz jest bardzo ludziom potrzebny.

Raz jeszcze składam Ekscelencji życzenia wielu łask Bożych w podejmowanej misji. Życzę zdrowia, siły ducha i energii pozwalającej realizować ambitne plany. Niech posługa Księdza Arcybiskupa buduje dobrą przyszłość mieszkańców Wielkopolski, polskiego Kościoła i całej naszej Ojczyzny.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzej Duda

**Gratulacje i życzenia dla Ks. Arcybiskupa Zbigniewa Zielińskiego Metropolity Poznańskiego
od ks. kanonika Andrzeja Sowińskiego, proboszcza Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Poznań, zakrystia Bazyliki Archikatedralnej, 1 maja 2025 roku.**

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parafia.i3k.pl

CMENTARZA: www.mogily.pl/mierzeszyn

**NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszcze Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie**

**U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzeszyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.**